

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 137

гр. Монтана, 01.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в закрито заседание на първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Аделина Троева
Членове: Аделина Тушева
Таня Живкова

като разгледа докладваното от Аделина Тушева Въззивно частно гражданско дело № 20221600500060 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 274 и сл. от ГПК.

С определение № 34 от 12.01.2022г. по гр.дело № 2437/2021г. по описа на РС Монтана съдът на основание чл. 229,ал.1,т. 4 и т. 5 от ГПК е спрял производството по гр.д. № 2437/21 по описа на РС Монтана до приключване НДОХ № 163/2021г. по описа на ОС Монтана .

Недоволни от това определение са останали ищците А.И. и И. И., които чрез пълномощник адвокат М.М. го обжалват в срок с частна жалба с твърдения за незаконосъобразност и необоснованост . Поддържа се в жалбата, че по делото е предявен иск за заплащане обезщетение за вреди от дружеството –работодател, претърпени от ищците като родители на починал в резултата на трудова злополука техен син , който иск е с правно основание чл. 200 от КТ . Воденото срещу физическото лице , пряк причинител на вредите Е.С. , наказателно производство не е обуславящо отговорността на работодателя, която е обективна и безвиновна, като иск по чл. 45 от ЗЗД срещу това лице не е предявен по делото . Иска се отмяна на определението като неправилно и продължаване съдопроизводствените действия . С жалбата се иска и присъждане на разноски за настоящето производство .

Препис от жалбата е връчен на ответника Н.С.Н.ООД, който с писмен отговор, чрез пълномощник адвокат П.В. заявява становище за правилност на обжалвания съдебен акт. Поддържа се, че връзката между делата се извежда от конституирането на Е. И. като трето лице –помагач на ответника , срещу което работодателят може да предяви евентуално регресен иск , поради което и това лице следва да бъде обвързано от мотивите на решението . Наказателното дело е образувано срещу Е.Д. , пряк ръководител на починалия при трудовата злополука , по него са конституирани ищците като частни обвинители, като

решението по това дело би имало значение за гражданските иски срещу работодателя предвид разпоредбите на чл. 201 и чл. 202 от КТ.

Окръжен съд Монтана , като взе предвид твърденията на страните , приложеното гр.дело и въз основа на закона , прие следното:

Жалбата е допустима за разглеждане като подадена срещу определение на съда, с което се прегражда развитието на производството , поради което и с оглед чл. 274,ал.1,т.1 от ГПК подлежи на обжалване.

Разгледана по същество жалбата е основателна .

Делото е образувано пред РС по искова молба , подадена от жалбоподателите срещу Н.С.Н.ООД гр. *,с която са предявени при условията на кумулативно обективно и субективно съединени иски за заплащане на всеки един от ищите обезщетение за неимуществени вреди в размер на 250 000 лева и обезщетение за имуществени вреди в размер на 3045.44 , претърпени от тях от смъртта на сина им К.А., настъпила на 01.08.2019г. в резултат на трудова злополука, ведно със законна лихва.

С отговора на исковата молба ответното дружество е оспорило исковите по основание и размер , навело е възражения за изключителна вина на пострадалия, евентуално за съпричиняване на вредоносния резултат , като е поискано спиране на производството на основание чл. 229,ал.1,т. 4 и т. 5 от ГПК до приключване на наказателното производство срещу Е.Д. , пряк ръководител на пострадалия , образувано срещу него по повод смъртта на К. А. с доводи, че изхода му има значение за гражданския спор предвид разпоредбите на чл. 201 и чл. 202 от КТ . Поискано е и привличане на Е.Д. като трето лице –помагач на ответника .

С определението по чл. 140 от ГПК, постановено на 12.01.2022г. съдът е конституирал Е.Д. като трето лице –помагач на ответника е спрял на основание чл. 229,ал.1,т.4 и т. 5 от ГПК производството до приключване на НДОХ № 163/2021г. по описа на МОС. За да спре производството, съдът е приел, че срещу Е.Д. се води наказателно производство за това, че като служител на ответника причинил смъртта на К.А. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност , допускайки нарушения на конкретно посочени разпоредби . Приел е, че предвид привличането на това трето лице като помагач на ответника следва да бъде спряно делото , без конкретно изложени мотиви каква е връзката между двете дела.

Така постановеното определение за спиране е неправилно и следва да се отмени.

Основанието за спиране по чл. 229,ал.1,т. 4 от ГПК предвижда наличие на висящо в същия или в друг съд дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора.

Основанието за спиране по чл. 229,ал.1,т. 5 от ГПК предвижда когато при разглеждането на едно гражданско дело се разкрият престъпни обстоятелства, от установяването на които зависи изходът на гражданския спор.

В случая и двете основания за спиране на производството не са налице .

Срещу лицето Е.Д. е образувано наказателно производство за престъпление по чл. 123,ал. 4 във връзка с ал. 1 и ал. 2 от НК , за това , че на 01.08.2019г. като техник в Н.С.Н.ООД гр. *причинил смъртта на К.А. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност , допускайки нарушения на конкретно посочени разпоредби и правила . Предмет на това дело е извършено от лицето Е.Д. престъпление , като влязлата в сила присъда би била задължителна за гражданския съд съгласно чл. 300 от ГПК само относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Отговорността на работодателя по чл. 200 от КТ за вреди от трудова злополука е обективна и безвиновна, като реализирането ѝ не зависи от това дали негов служител е осъществил деликт в причинна връзка с вредите, съответно изхода на наказателното дело срещу лицето Е.Д. не обуславя пораждаване отговорността на работодателя по чл. 200 от КТ, съответно не са налице предпоставките на чл. 229,ал.1,т. 4 и т. 5 от ГПК за спиране производството по делото с предмет искове с правно основание чл. 200 от КТ.

Наказателното производство няма за предмет извършени от пострадалия нарушения , поради което и изхода му не е от значение за наведените от страна на ответника възражения по чл. 201 от КТ . Обратен иск с правно основание чл. 202 от КТ срещу Е.Д. , конституиран като трето лице помагач на ответника , по делото не е предявен , поради което и неоснователно се поддържа връзка между делата предвид разпоредбата на чл. 202 от КТ .От самия факт на конституиране на третото лице , срещу което се води наказателно производство не следва извод за наличие на предпоставките , предвидени в чл. 229,ал.1,т.4 и т. 5 от ГПК.

Искането за присъждане на разноси на жалбоподателите в настоящето производство е неоснователно , тъй като не са налице предпоставките на чл. 81 във връзка с чл. 78 от ГПК за присъждане на такива . Съгласно чл. 81 от ГПК съответната съдебна инстанция се произнася по разноските , само ако с акта си приключва делото. В случая делото се връща на първостепенния съд за продължаване съдопроизводствените действия като спорът не се разрешава по същество с отмяна определението за спиране на производството, за да се направи преценка в чия тежест следва да се възложат разноските. Разноските, в пълния направен в хода на делото размер, следва да се присъдят от първостепенния съд с крайния акт по делото и в зависимост от изхода му .

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 34 от 12.01.2022г. на РС Монтана , постановено по гр.дело № 2437/2021г. по описа му , с което на основание чл. 229,ал.1,т.4 и т. 5 от ГПК е спряно производството по делото КАТО НЕПРАВИЛНО и ВРЪЩА делото на РС Монтана за

продължаване съдопроизводствените действия.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателите за присъждане на разноси за настоящето производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____